

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่าน*
แบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต

THE DEVELOPMENT OF AN ENGLISH INSTRUCTIONAL MODEL BASED
ON THE INTERACTIVE AND EXTENSIVE READING APPROACHES TO
ENHANCE CRITICAL READING ABILITY OF HIGH SCHOOL STUDENTS
IN DEMONSTRATION SCHOOLS

อภิณห์พร ฤกษ์อนันต์*

Apinphorn Rerg-a-nun

อารีรักษ์ มีแจ้ง

Areerug Meejang

วินิจ เทือกทอง

Winit Thuakthong

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี

Education, Sukhothai Thammathirat Open University, Nonthaburi, Thailand

อภิศักดิ์ ภูพิพัฒน์

Apisak Pupipat

ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

Liberal Arts, Thammasat University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: apinphorn18@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต 2) พัฒนาและหาคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต 3) ทดลองใช้รูปแบบการสอนฯ และ 4) ปรับปรุงรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น การวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้สอนและนักเรียน การได้มาซึ่งกลุ่ม

* Received 15 April 2023; Revised 26 April 2023; Accepted 28 April 2023

ตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบประเมินรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน จำนวน 37 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหาบทสัมภาษณ์และความคิดเห็นของนักเรียนและผู้สอนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นกระตุ้น 2) ขั้นเตรียมความรู้ 3) ขั้นการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ 4) ขั้นสรุปและประเมินผล 5) ขั้นขยายความรู้ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า ได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้นจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้การคิดวิเคราะห์โดยใช้บทอ่านที่อยู่ในความสนใจและเป็นเรื่องใกล้ตัว ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำกิจกรรม

คำสำคัญ: การสอนอ่านภาษาอังกฤษ, การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์, การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, การอ่านแบบกว้างขวาง

Abstract

The purposes of this mixed methods study were to 1) investigate the current conditions of teaching reading to senior Demonstration School students, 2) develop and verify the quality of an English instructional model based on the interactive and extensive reading approaches to enhance critical reading ability of senior Demonstration School students, 3) try out the model, and 4) improve the model. The qualitative data were gathered through interviews with teachers and students, and the sample was purposive sampling. The quantitative data were collected using a handbook evaluation form and a test on critical reading ability administered to a sample of 37 tenth-grade Patumwan Demonstration School students obtained by using multistage sampling. The data were analyzed using mean, standard deviation, T-test, and content analysis from the interviewees' opinions on learning activities. The results revealed that the developed English instructional model consisted of 5 steps including 1) arousing interest 2) preparation of the knowledge 3) interactive reading 4) conclusion and evaluation 5) expanding knowledge. The post reading test scores were significantly higher than the pre-test scores at .05 level. The results of students'

comments found that their critical reading ability has improved through a variety of learning activities which allowed them to think critically while reading texts of their interest. Teacher's comments found that most students paid attention and cooperated well in the learning activities.

Keywords: English Reading Instruction, Interactive Reading, Critical Reading, Extensive Reading

บทนำ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งในการใช้ภาษา เนื่องจากใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ข้อมูลและรับข้อมูลความรู้ใหม่ ๆ (Gebhard, J. G, 2006) การอ่านทำให้เกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนสารสนเทศกันได้ (Liu, Y, 2010) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านเอกสารวิชาการซึ่งผู้อ่านไม่ได้แค่อ่านออกเท่านั้น แต่ต้องสามารถตีความหมายจากข้อความที่ผู้เขียนถ่ายทอดได้ นอกจากนี้การรู้ภาษาอังกฤษยังส่งผลให้เกิดการเรียนรู้วิทยาการต่าง ๆ และติดตามสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างทันสถานการณ์ ดังนั้นความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นหนึ่งในทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะสำหรับนักเรียนและนักศึกษาทั่วไป หากผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดี ย่อมส่งผลดีต่อตนเองในทุกๆด้าน

การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในปัจจุบันพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจากข้อมูลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2560 - 2564 พบว่าในปี 2562 มีคะแนนต่ำสุดคือ 51.81 และปี 2564 มีคะแนนสูงสุดคือ 56.91 และเมื่อคิดคะแนนเฉลี่ยรวมตั้งแต่ปี 2560 - 2564 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 54.17 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ, 2564) จากข้อมูลที่แสดงมา ถึงแม้ว่าคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนสาธิตจะมากกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ แต่มีคะแนนเฉลี่ยเกินครึ่งของคะแนนเต็มเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ข้อมูลดังกล่าวนี้บ่งชี้ว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจ นอกจากนี้การวิเคราะห์ข้อสอบ พบว่า ข้อสอบในส่วนการอ่านมีมากกว่าครึ่งของข้อสอบในส่วนอื่น แสดงว่าการอ่านนั้นค่อนข้างส่งผลต่อคะแนนในการทำแบบทดสอบ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาปัญหาดังกล่าว โดยศึกษาสภาพการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต ๆ โดยการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษยังเน้นที่ผู้สอนเป็นหลัก โดยผู้สอนจะมีบทบาทในการเรียนการสอนมากกว่านักเรียน ซึ่งนักเรียนไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น

หรือมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และกิจกรรมการสอนอ่านไม่ส่งเสริมทักษะการคิดเท่าที่ควร จากปัญหาสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านที่กล่าวมา จึงควรมีการปรับการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีบทบาทและได้ใช้กระบวนการคิดมากขึ้น โดยการทำกิจกรรมร่วมกัน ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและพัฒนากระบวนการคิดมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาแนวทางการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Reading Approach) ซึ่งเป็นแนวคิดที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน เพื่อน และผู้สอน โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย นักเรียนใช้ความรู้พื้นฐานเดิมมาประกอบการอ่านซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้ (Grabe, W., 2009) การสอนอ่านตามแนวคิดปฏิสัมพันธ์จึงเป็นเป็นแนวทางการสอนอ่านที่น่าสนใจและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นให้นักเรียนมีบทบาทในการเรียนการสอนและใช้ความคิดขณะเรียน ประกอบกับนักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันจากการทำกิจกรรมการเรียนการสอนในหลายรูปแบบ และเนื่องจากการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนมาก ผู้วิจัยจึงสนใจแนวทางการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) ของ Day และ Bamford ที่กล่าวว่า การอ่านแบบกว้างขวางหมายถึง การอ่านเพิ่มเติม (Supplementary Reading) โดยที่นักเรียนเลือกบทอ่านเองตามความสนใจนอกห้องเรียน (Day, R. R. & Bamford, J., 1998) นอกจากนี้มีงานวิจัยมากมายที่ศึกษาผลของการใช้แนวทางการอ่านแบบกว้างขวาง ต่อประสิทธิภาพและทัศนคติในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการศึกษพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ (Wisaijorn, P., 2017) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวทางการอ่านแบบกว้างขวางมาพัฒนาร่วมกับแนวทางการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ในการพัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการเตรียมความพร้อมของนักเรียนเองในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแล้วยังเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ดังนั้น รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต มีกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นกระตุ้น 2) ขั้นเตรียมความรู้ 3) ขั้นการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ 4) ขั้นสรุปและประเมินผล และ 5) ขั้นขยายความรู้ โดยมีเอกสารประกอบรูปแบบคือ คู่มือการใช้รูปแบบการสอน ทั้งนี้รูปแบบการสอนที่พัฒนามีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในทักษะย่อยต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) การสรุปใจความสำคัญ 2) การแยกแยะข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น 3) การบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน 4) การวิเคราะห์เจตคติของผู้เขียน (attitude) และน้ำเสียงของบทอ่าน (tone) 5) การอ้างอิง 6) การสรุปความ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต
2. เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต
4. เพื่อปรับปรุงรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตฯ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ โดยมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ และแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนและแบบสะท้อนคิดการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากผลแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลอง มีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขต

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ ผู้สอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 14 คน ที่มีประสบการณ์การสอนอ่านภาษาอังกฤษ 5 ปีขึ้นไป และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตฯ จำนวน 28 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการสอนจำนวน 2 คน และด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้ประเมินรูปแบบการสอน และคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

1.3 ประชากร (Population) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 18,635 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2564)

1.4 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวน 37 คน ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling)

1.5 เนื้อหา ได้แก่ จากเอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Sources) คือ เอกสารตำรางานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ การอ่านแบบกว้างขวาง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการพัฒนารูปแบบการสอน และทุติยภูมิ (Secondary Sources) คือ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต บทความ ตำรา คัดสำเนาจากรายงานวิจัยหรือบทความตามเว็บไซต์

1.6 สถานที่ คือ พื้นที่เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนและผู้สอนเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้สอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่มีอายุการทำงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้เท่ากับ 0.76 - 1.00, และ 0.78 - 1.00 ตามลำดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่แบบประเมินรูปแบบการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนซึ่งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงและครอบคลุมเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม โดยได้ค่าเฉลี่ย 3.14 และ 3.03 ตามลำดับแบบทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.76 - 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยนำผลคะแนนจากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรการหาค่า ของ Whitney and Sabers (Whitney, D. R. & Sabers, D. L., 1970) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ใช้วิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ โดยพิจารณาความยากของข้อสอบที่ได้อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่ได้อยู่ระหว่าง 0.25 - 0.75 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตัดข้อที่มีคะแนนที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ 0.20 ทั้ง ทำให้ได้แบบทดสอบที่เหลือจำนวน 20 ข้อ แล้วผู้วิจัยจึงหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1990) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้ ค่าความยากของข้อสอบ (p) มีค่าเท่ากับ 0.333 - 0.737 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.231 - 0.551 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยรวมทั้งฉบับเท่ากับ

0.826 ซึ่งผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบทดสอบสำหรับการนำไปใช้ในการทดลองต่อไป แล้วนำไปให้นักเรียนทำก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เพื่อเก็บข้อมูลและนำไปวิเคราะห์สถิติเพื่อหาค่าทางสถิติของข้อมูลที่ศึกษา

3. การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยแบ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ผู้สอนและนักเรียนเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 การพัฒนาและหาคุณภาพรูปแบบการสอนโดยเก็บข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินรูปแบบการสอน และคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยเก็บข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลอง รวมทั้งความคิดเห็นของนักเรียนและผู้สอนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

ระยะที่ 4 การปรับปรุงรูปแบบการสอน ผู้วิจัยนำผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนในระยะที่ 3 ไปปรับปรุงเพื่อให้ได้รูปแบบการสอนฉบับสมบูรณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ผู้สอนและนักเรียน ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้สอนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน และนำข้อมูลมาสรุปเป็นภาพรวม

ผลการวิจัย

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต มีผลการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเตรียมความรู้ด้านคำศัพท์ให้นักเรียน การกระตุ้นความสนใจและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย รวมถึงการให้บทอ่านที่อยู่ในความสนใจและเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน และการวัดประเมินผลที่เน้นการคิดวิเคราะห์ ส่งผลต่อการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนาและการหาคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต ดังตารางที่ 1 - 2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการสอน

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ	3.2	ดี
2. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน	3.5	ดี
3. องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	3.0	ดี
ภาพรวม	3.4	ดี

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.4$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับดีทุกข้อ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. การจัดลำดับองค์ประกอบในคู่มือมีความเหมาะสม	3.2	ดี
2. คู่มือทำให้เกิดความเข้าใจในการเตรียมความพร้อมในการสอน	3.0	ดี
3. คู่มือทำให้เกิดความเข้าใจในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	3.0	ดี
4. คู่มือทำให้เกิดความเข้าใจในการวัดและประเมินผล	2.8	ดี
5. คู่มือทำให้เกิดความเข้าใจในบทบาทผู้เรียนและผู้สอน	3.2	ดี
6. คู่มือทำให้เกิดความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น	3.0	ดี
ภาพรวม	3.0	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.0$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับดีทุกข้อ

ระยะที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	37	20	10.92	3.87	34.77	0.00
หลังเรียน	37	20	14.65	2.53		

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของกลุ่มทดลองหลังเรียน ($\bar{X}$ = 14.65, S.D. = 2.53) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 10.92, S.D. = 3.87) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังเรียนนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณสูงกว่าก่อนเรียน

ผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนส่วนใหญ่แสดงความเห็นว่าบทอ่านน่าสนใจ มีความแปลกใหม่ ทันสมัยและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันทำให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น และได้ฝึกทักษะการอ่านทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนโดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้ได้พัฒนาทักษะการอ่านมากขึ้น

ผลความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้สอนให้ข้อมูลว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม เช่น การแสดงความคิดเห็น การอภิปราย การทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น นอกจากนี้การตรวจสอบจากการทำแบบฝึกหัด และการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนในห้องเรียนเกี่ยวกับบทอ่านพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตอบคำถามได้ถูกต้องเกินครึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมดซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดวิเคราะห์ขั้นสูง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สภาพการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต

การเตรียมความรู้ด้านคำศัพท์ให้นักเรียนก่อนอ่าน พบงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน คืองานวิจัยของ Latham, K. K. ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ผลของกลวิธีการศึกษาคำศัพท์แบบปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการรับรู้คำศัพท์ของครูและนักเรียน พบว่า 1) ครูและนักเรียนที่ได้เรียนด้วยกลวิธีการศึกษาคำศัพท์แบบปฏิสัมพันธ์มีความรู้คำศัพท์ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง 2) นักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการวางแผนกลวิธีการสอนในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในห้องเรียน 3) การสอนคำศัพท์ช่วยลดเวลาในการเรียนการสอนมากขึ้นจากการใช้กิจกรรม Word Wall และ 4) ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มมากขึ้นระหว่างการเรียนด้วยกิจกรรม Word Wall (Latham, K. K., 2011)

2. การพัฒนาและหาคุณภาพรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนมีกระบวนการพัฒนาที่ชัดเจน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากสภาพการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษและแนวคิดสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ของ Rummelhart และ Irwin แนวคิดการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของ Wallace และ Kurland และแนวคิดการพัฒนาการเรียนการสอนของ Joyce & Weil เพื่อนำมาสู่ความเข้าใจในภาพรวมของการพัฒนารูปแบบการสอน โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ดังนี้ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล หลักการนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณะ โฆษณุนันท์ และอังคณา ตุงคะสมิต ที่พบว่ารูปแบบการสอนมีความเหมาะสม ทั้งองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี รวมทั้งมีแนวคิดทฤษฎีรองรับสามารถนำไปใช้ทดลองเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กฤษณะ โฆษณุนันท์, 2561; อังคณา ตุงคะสมิต, 2550)

3. การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

3.1 การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์โดยนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน เพื่อนในห้องเรียน และผู้สอน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานและไม่รู้สึกเบื่อกับการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามพบงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน คือ งานวิจัยของ เกศริน ทองงาม ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการสอนที่พัฒนามีชื่อว่ารูปแบบสามพีสองอี (3P 2E Model) กระบวนการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 การให้ความรู้และสอนทักษะ ขั้นที่ 3 การฝึกหัด ขั้นที่ 4 การปฏิบัติจริง และ ขั้นที่ 5 การประเมินผล 2) จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการสอนนักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก (เกศริน ทองงาม, 2557)

3.2 การกระตุ้นความสนใจโดยใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียนในกิจกรรมก่อนการอ่าน เนื่องจากความรู้จากประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถเดาเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องได้ มีงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน คือ งานวิจัยของ พรณี เสวตมาลย์ ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาสนวิทยา ระหว่างการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อตีความ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ประสบการณ์เดิมจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น โดย 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วย

เทคนิค KWL-PLUS สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พรณี เสวตมัลย์, 2543)

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน คือ งานวิจัยของ สุรรัตน์ อักษรกาญจน์ ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ : เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ร่วมกับกลวิธีอาร์ อี เอ พี ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถพัฒนาได้ด้วยเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ร่วมกับกลวิธีอาร์ อีเอ พี เป็นการจัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นการฝึกทักษะการอ่านอย่างพินิจพิจารณาใคร่ครวญวิเคราะห์สังเคราะห์ตีความ และประเมินค่า โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 สังเกตและสำรวจตนเอง ขั้นที่ 2 ค้นคว้า ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจและวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นที่ 4 นำเสนอผลการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ ขั้นที่ 6 คิดพิจารณาผลการอ่าน ซึ่งในแต่ละขั้นเป็นการเชื่อมโยงตั้งแต่การสรุปโดยทั่วไปไปจนถึงการโต้ตอบอย่างมีวิจารณญาณและวิพากษ์วิจารณ์ในระดับสูง ในขณะเดียวกันผู้อ่านจะมีการพัฒนาด้านการอ่านด้านการเขียน ด้านการคิด และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ดีขึ้น (สุรรัตน์ อักษรกาญจน์, 2557)

3.4 การอ่านแบบกว้างขวางเพื่อฝึกฝนการอ่านนอกห้องเรียนช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและนิสัยรักการอ่านของนักเรียน พบงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน คือ งานวิจัยของ กุสุมา มะแซ และ นิสากร จารุมณี ที่ได้ศึกษาเรื่อง การใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางโดยครูมอบหมายให้นักเรียนอ่านนอกห้องเรียนและจัดให้มีการสอบหลังการอ่านเพื่อเป็นการติดตามการอ่านของนักเรียน ครูและนักเรียนมีความเห็นว่าการอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความรู้ทั่วไปแก่นักเรียน และยังช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน สรุปผลการวิจัยพบว่า วิธีการอ่านแบบกว้างขวางมีศักยภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (กุสุมา มะแซ และนิสากร จารุมณี, 2563)

4. การปรับปรุงรูปแบบการสอน

การวัดและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลายโดยการส่งเสริมการใช้ความคิดวิเคราะห์เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Duncan, W. J. ได้กล่าวถึงการวัดประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าควรเป็นคำถามที่มีความหลากหลาย เพื่อสะท้อนให้ผู้อ่านได้ใช้กระบวนการคิดที่ซับซ้อนมากกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจทั่วไป เช่น คำถามที่ให้ผู้อ่านตีความ สรุปความ เป็นต้น

(Duncan, W. J., 2004) และงานวิจัยของ ยุพคิน ไชยรบ ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีเกณฑ์แตกต่างกันขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการวัด เช่นการวัด ประเมินผลด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติงานของนักเรียน ซึ่งการวัดแต่ละครั้งมีทั้งความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการ ประเมินค่า ซึ่งในการวัดและประเมินผลในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถประเมินโดย เน้นส่วนใดส่วนหนึ่งที่ต้องการได้ (ยุพคิน ไชยรบ, 2554)

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 สรุปองค์ความรู้จากการวิจัย

จากองค์ความรู้สรุปได้ว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีหลักการที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบทอ่าน ผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอนโดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่หลากหลายและเน้นการคิดขั้นสูงซึ่งมีขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้ 1) ขั้นกระตุ้น (Arousing Interest) 2) ขั้นเตรียมพร้อม (Preparation of the knowledge) 3) ขั้นการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Reading) 4) ขั้นสรุปและวัดประเมินผล (Conclusion & Evaluation) และ 5) ขั้นขยายความรู้ (Expanding Knowledge) บทบาทผู้เรียนเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบทอ่าน เพื่อนและผู้สอนโดยการทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ฝึกอ่านเพิ่มเติมนอกห้องเรียนจากการหาบทอ่านเพิ่มเติมและใช้ความคิดวิเคราะห์ในการทำกิจกรรมและการวัดประเมินผล สำหรับบทบาทผู้สอนมีการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกอ่านนอกห้องเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนใช้การคิดวิเคราะห์ในการทำกิจกรรม

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการเรียนการสอนอ่านในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่านักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์น้อย ขาดแรงจูงใจและความสนใจในการเรียนการสอนอ่าน โดยเฉพาะบทอ่านที่มีความยากทั้งด้านคำศัพท์และเนื้อหา 2) ได้รูปแบบการสอนที่มีขั้นตอนการสอนดังนี้ 2.1) ขั้นกระตุ้น 2.2) ขั้นเตรียมพร้อม 2.3) ขั้นการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ 2.4) ขั้นสรุปและวัดประเมินผล และ 2.5) ขั้นขยายความรู้ ผลการประเมินรูปแบบการสอนและคู่มือการใช้รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมในระดับดี 3) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความชอบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากมีการสอนที่หลากหลาย เน้นให้มีการคิดวิเคราะห์ บทอ่านมีความน่าสนใจและอยู่ใกล้ตัวนักเรียนจึงทำให้นักเรียนมีความรู้สึกรู้ว่ามีทักษะการอ่านดีขึ้น และผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำกิจกรรม และสามารถทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง 4) มีการปรับปรุงแบบการทำกิจกรรมกลุ่ม ปรับการเขียนขั้นตอนการทำกิจกรรมให้มีความชัดเจนมากขึ้น เพิ่มระยะเวลาในการทำกิจกรรมที่มีหลายขั้นตอนและปรับจำนวนข้อของแบบฝึกหัดหลังการอ่านให้มากขึ้น ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ได้แก่ 1) ก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ ผู้สอนควรชี้แจงให้นักเรียนทราบรายละเอียดเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้างความเข้าใจให้นักเรียน 2) ผู้สอนควรตรวจสอบความเหมาะสมด้านเวลาและเนื้อหาของการมอบหมายในการอ่านเพิ่มเติมนอกห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรมีการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองเปรียบเทียบกับรูปแบบการสอนที่ใช้แนวคิดอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ควรมีการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของบทอ่านที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนว่าส่งผลต่อความสามารถของนักเรียนและประสิทธิผลในการเรียนในด้านใดบ้าง

เอกสารอ้างอิง

- เกศริน ทองงาม . (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 6(2), 67-79.
- กฤษณะ โฆษชุนพันธ์. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธี เอส คิว โฟร์ อาร์ (SQ4R) และการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ใน ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กุสุมา มะแซ และนิสากร จารุมณี. (2563). การใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อพัฒนาความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษ. วารสารเกษมบัณฑิต, 21(1), 117-133.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พรณี เศวตมาลย์. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบ KWL-plus กับการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยุพคิน ไชยรบ. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนมติ. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา, 5(4), 70-77.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ. (2564). ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับประเทศ. เรียกใช้เมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2565 จาก https://www.niets.or.th/uploads/content_pdf/pdf_1594882242.pdf
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2564). สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด. เรียกใช้เมื่อ 5 มีนาคม 2565 จาก <https://www.ops.go.th/th/service/mua-stuservice/item/1729-2020-06-02-07-02-58>
- สุรรัตน์ อักษรกาญจน์. (2557). การพัฒนาการสอนการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับกลวิธีอาร์ อี เอ พี เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

- อังคณา ตุงคะสมิต. (2550). การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาศรีดงเค็ง จังหวัดขอนแก่น. เรียกใช้เมื่อ 17 มกราคม 2566 จาก <http://thesis.swu.ac.th>
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Day, R. R. & Bamford, J. (1998). *Extensive Reading in the second language classroom* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Duncan, W. J. (2004). A case for great books in management education. *Academy of Management Learning & Education*, 3(4), 421-428.
- Gebhard, J. G. (2006). *Teaching English as a foreign or second language: a teacher self-development and methodology guide*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Grabe, W. (2009). *Teaching and testing reading*. West Sussex England: Wiley-Blackwell.
- Latham, K. K. (2011). The effects of an Interactive Vocabulary strategy on teachers' and students' perceptions of word learning. Retrieved December 15 , 2022, from http://libres.uncg.edu/ir/uncc/f/Latham_uncc_0694D_10172.pdf
- Liu, Y. (2010). Social Media Tools as a Learning Resource. *Journal of Educational Technology Development and Exchange*, 3(1), 101-114.
- Whitney, D. R. & Sabers, D. L. (1970). *Improving Essay Examination III. Use of Item Analysis*. Technical Bulletin11. Mimeographed Iowa City: University Evaluation and Examination Service.
- Wisaijorn, P. (2017). Effects of Extensive Reading on Thai University Students. *Pasaa Paritat Journal*, 32(1), 29-62.